

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2012 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-103/12)

(2012/C 157/02)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: L.G. Knudsen, I. Díez Parra i I. Liukkonen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

- Stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/19/UE⁽¹⁾ z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej deklaracji w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach UE w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezeli;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze Parlament Europejski żąda stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2012/19/UE z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej deklaracji w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach UE w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezeli. Parlament kwestionuje wybraną podstawę prawną. W pierwszej kolejności twierdzi, że art. 43 ust. 3 w związku z art. 218 ust. 6 lit. b) TFUE nie może stanowić prawidłowej podstawy prawnej, ponieważ sporny akt jest równoważny z umową międzynarodową w sprawie dostępu do wód Unii w celu prowadzenia działalności rybołówstwa przez kraj trzeci. Zdaniem skarżącego akt ten powinien być zatem zostać wydany na podstawie art. 43 ust. 2 i art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE, a więc po uzyskaniu zgody Parlamentu.

Posiłkowo Parlament podnosi, że Rada, zastosowawszy procedurę przewidzianą w art. 218 ust. 6 lit. b) TFUE, dokonała błędnej wykładni art. 218 ust. 6 lit. a) tegoż traktatu. Nawet przy założeniu, że art. 43 ust. 3 TFUE może stanowić odpowiednią podstawę prawną dla aktu wewnętrznego Unii o takiej samej treści co zaskarżona decyzja, co Parlament kwestionuje, nie zmienia to faktu, że wspólna polityka rybołówstwa stanowi w świetle zaciągania zobowiązań międzynarodowych UE niepodzielną całość z punktu widzenia procedury. Wobec tego wszystkie umowy wchodzące w zakres tej dziedziny stanowią „umowy dotyczące dziedzin, do których stosuje się zwykłą procedurę prawodawczą” w rozumieniu art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE. Tym samym sporny akt powinien być w każdym razie zostać wydany z zachowaniem procedury zgody przewidzianej we wspomnianej lit. a).

(¹) Dz.U. 2012, L 6, s. 8.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 1 marca 2012 r. — Franklin Templeton Investment Funds Société d'Investissement à Capital Variable przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Ügyek és Adózók Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-112/12)

(2012/C 157/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Kúria

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Franklin Templeton Investment Funds Société d'Investissement à Capital Variable

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Ügyek és Adózók Adó Főigazgatósága